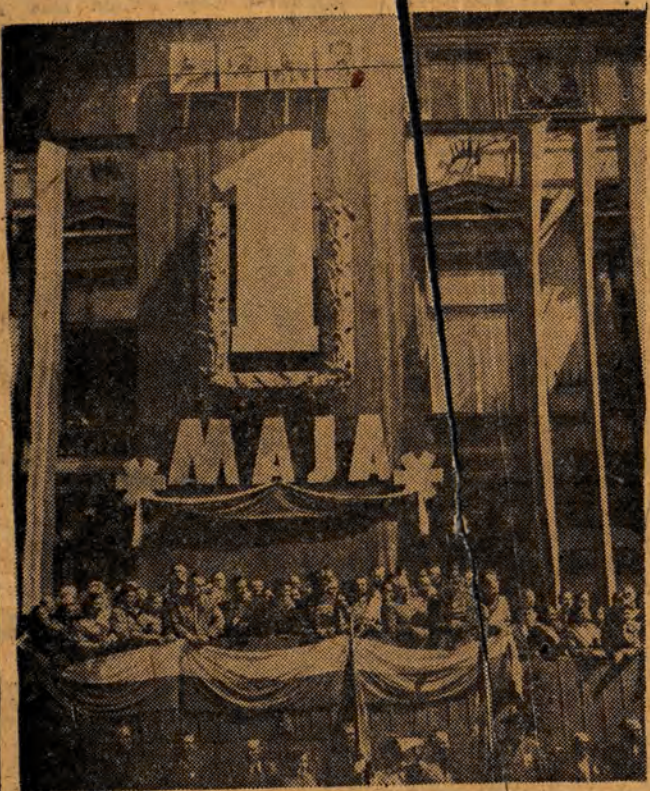

Zespolony we Froncie Narodowym

W pochodzie
radości i wesela

Zgromadzeni na trybunie przedstawiciele partii, władz terenowych, przodownicy pracy — przyjmują wspaniałą defiladę pierwszomajową.

Ulicą Piotrkowską płynęła nieprzerwana fala uczestników wspaniałej manifestacji pierwszomajowej.

Wśród tysięcy robotników Zgierza — manifestujących w pochodzie pierwszomajowym — słu żołnierze Ludowego Wojska Polskiego.

Kolumna korespondentów robotniczych i chłopskich „Głosu Robotniczego” na trasie pochodu.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 105 (2734) ROK IX ŁÓDŹ, SOBOTA 2 MAJA 1953 ROKU CENA 15 GR.

naród polski — gospodarz ludowej Ojczyzny radośnie manifestował 1 Maja pod sztandarami socjalizmu i pokoju

Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR
Prezesa Rady Ministrów tow. Bolesława Bieruta
wygłoszone na otwarciu pochodu 1-Majowego w Warszawie

Towarzysze i Obywatele!
Ludu pracujący miast i wsi!
W imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu witam was i pozdrawiam w dniu święta 1-Majowego. (Okłaski).

Radosne, krzepiące i wspierające jest dziś w Polsce Ludowej święto 1-Majowe — święto pracy i twórczego budownictwa.

Przez dziesięć lat 1 Maja był dla klasy robotniczej naszego kraju dniem powszechnej mobilizacji bojowej, dniem wielkiego przeglądu walki wyzwoleniec ludu pracującego z klasą robotniczą na całym świecie. Dziś w Polsce Ludowej 1 Maja — dzień braterstwa w walce mas pracujących wszystkich krajów — jest dla nas równocześnie przeglądem naszych osiągnięć, dniem triumfu twórczej pracy całego narodu. Podsumowujemy nasz dorobek pracy nad budową nowego życia, pracy nad pomnażaniem sił twórczych naszej ojczyzny, pracy nad umacnianiem pokoju i współpracy między narodami. (Okłaski).

Od 60 z górą lat wychodzą w dniu 1 Maja na ulice masy pracujące, wnosząc na swych czerwonych sztandarach hasła wyzwolenia ludzkości z kajdan wyzysku i niewoli kapitalistycznej. Jakże daremne okazały się próby ciemnoczłowieka, aby kulami i terrorem policyjnym przegrodzić drogę pochodom robotniczym, zatopić we krwi wolę mas pracujących do walki o prawa ludzkie. Nie ma takiej siły i przeszkody, która by mogła wstrząsnąć potężną i niezwykłą siłą pochodów klas robotniczych i mas ludowych ku wolności, ku nowemu życiu — wolności od wyzysku i bezprawia, od przemoicy człowieka nad człowiekiem. Po przez miasta i ulice całego ziemskiego globu płynie dziś potężny powiew sił, walczących o nowy, lepszy i sprawiedliwy ustój społeczny, o pełne zwycięstwo sprawy wolności, pokoju i socjalizmu.

Czego pragną, o co nade wszystko walczą masy pracujące, kroczące dziś w niezliczonych bojowych szeregach? Walczą one przede wszystkim przeciwko próbom rozpętania nowej wojny, przeciwko rozpętaniu wyścigu zbrojeń, przeciwko awanturniczym i niebezpiecznym zakusom wtrącenia ludzkości w odmet nową katastrofę wojenną. Co raz jaśniej uświadamiają sobie masy niemierną prawdę słów Wielkiego Stalina: „Pokoju będzie zachowywać i utrzymywać, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej

do końca!” (Długotrwałe okłaski).

W chwili obecnej wola narodów w obronie pokoju ze szczególną mocą oddziaływać na sytuację międzynarodową. Szlachetna inicjatywa przewrótka przewrótka w Korei i pokojowego rozwiązywania wszystkich spraw spornych, wysunięta z Pienianu, Pekinu i Moskwy rozbrajała na całym świecie i wyzwoliła potężną falę nieodpartej woli pokoju, która obiega dziś całą kulę ziemską.

Bardziej zwarty niż kiedykolwiek jest dziś potężny obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi wielki Związek Radziecki, obóz wykluwający szczęśliwe życie 800 milionów ludzi i torujący drogę całej ludzkości.

Mocniej niż kiedykolwiek zwały się szeregi obrońców pokoju na całym świecie, szeregi jednoczące ludzi różnych poglądów, lecz złączonych wspólnym pragnieniem pokojowej pracy i wspólną nienawiścią do bezmiaru nieszczytów i niedoli, które niesie próstyn ludzkości wojna.

Naród polski zespolony w szeregach Frontu Narodowego w codziennej znośnej pracy: na polach, które się zielenią młodym zbożem, w hutach i kopalniach, w fabrykach i stoczniach, na rusztowaniach niezliczonych budowli — co dzień wnosi swój wkład do pokojowego budownictwa, do zmuszenia wysiłków dla wykonywania pokoju i obrony pokoju.

Miniony rok zapisał się w naszych dziejach przyjęciem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — niezłomnej karty praw narodu. Rok ten przyniósł nam zwycięstwo Frontu Narodowego w wyborach do Sejmu — symbol jedności i zwartości naszego narodu. Rok ten rozwinął się pod znakiem rosnącej produkcji, dorobku kulturalnego i poprawy bytu najszerzych mas.

Naród nasz złączony jest szczerymi i trwałymi uczuciami przyjaźni ze wszystkimi państwami sąsiednimi, jak również ze wszystkimi krajami, milującymi pokój, w których gospodarzem jest lud pracujący. Naród nasz nie zapomni nigdy, że zawdzięcza wielkiemu państwu radzieckiemu swe wyzwolenie z niewoli hitlerowskiej. Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że dzieł braterskiej i wszechstronnej pomocy narodów radzieckich Polska Ludowa wydzwignęła się z ruin i przekształca się dziś szybko w kraj silnej gospodarki i kwiłnacej kultury. Toteż dziś w dniu 1 Maja przesyłamy

wyrazy najgorętszej przyjaźni i niezłomnej solidarności bratnim narodom radzieckim, życząc im dalszych wspaniałych sukcesów w wielkim budownictwie komunizmu i we wspólnej naszej walce o pokój i postęp ogólnoludzki (Burzliwe okłaski). Przesyłamy braterskie pozdrowienia bohaterkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, jej niezłomnemu kierownictwu — leninowskiemu — stalowskiemu Komitetowi Centralnemu (Burzliwe okłaski). Pozdrawiamy wielki naród chiński i bohaterstwo walczący o swą wolność lud pracujący Korei! (Długotrwałe okłaski). Pozdrawiamy wszystkich, którzy zaprzyjaźnieni z nami i krajem demokracji ludowej i Niemiec Republiką Demokratyczną! (Okłaski). Słemy gorące uczucia solidarności klasie robotniczej wszystkich krajów w jej walce o pokój, demokrację, niezależność narodową i socjalizm! (Okłaski).

Polskie masy pracujące czczą swe święto 1-Majowe wielkim czynem pracy we współzawodnictwie socjalistycznym, w walecznej produkcyjnej, w zobowiązaniach z okazji sił wiośnianego, w wysiłkach organizacyjnych nad rozbudową i umocnieniem spółdzielczości produkcyjnej, w wywiązywaniu się z obowiązków wobec państwa.

Pomyślnie rozwija się praca nad wykonaniem, zadań 4 roku naszego wielkiego Planu 6-letniego — nad budową wspaniałych fundamentów socjalizmu w Polsce. Wielkim osiągnięciem polskiej klasy robotniczej jest wykonanie zadań planowych w I kwartale roku bieżącego w 103 proc. Doniosłym sukcesem chłopskich mas pracujących jest wczesny tegoroczny siew wiosenny oraz wspaniały rozwój spółdzielczości produkcyjnej, powstanie 2 tysięcy nowych spółdzielni już w ciągu pierwszych miesięcy roku bieżącego.

Polskie masy pracujące mają prawo być dumne z wyników swej pracy nad budową nowego życia. Budowie socjalizmu wyrastają już na wszystkich terenach naszego kraju. Zwycięsko buduje się chłuba naszego narodu — Nowa Huta. Cała Polska przekształca się szybko w kraj wielkiego przemysłu i nowoczesnej techniki. Nigdy jeszcze w historii naszego narodu nie rozkwitało tak bujnie życie gospodarcze i kulturalne jak dziś. Nie ma prawie dnia i tygodnia, w którym by nie ruszały nowe zakłady przemysłowe, elektrownie, nowe hale fabryczne, nowe ośrodki maszynowe w rolni-

ctwie, nowe spółdzielnie, nowe szkoły i uczelnie, nowe ośrodki życia kulturalnego ludności, nowe instytucje zdrowotne, nowe budynki i osiedla mieszkalne. A nie jest to bynajmniej objaw przejściowy czy krótkotrwały. Na odwrót, jest to trwały i rosnący nieprzerwanie wzwyż proces rozwoju wyzwolonego narodu (okłaski). Jest to wielki i coraz potężniejszy rozmach budowy spójnych fundamentów socjalizmu, który budzi i wyzwala niezmiernie silne twórcze masy pracujące.

Rok 1953 jest dla nas nie tylko rokiem uczczenia pięknej tradycji naszego narodu, postępowej polskiej myśli i sztuki, których symbolem jest Kopernik i Modrzewski, Rej i Kochanowski, — lecz jest również rokiem pięknego rozwoju naszej kultury narodowej, kultury narodu socjalistycznego.

Niezawodnym, trwałym i niewyczerpanym źródłem rosnącej siły gospodarczej naszego kraju jest ofiarna i twórcza praca mas ludowych. A więc nie szczędźmy naszej ojczyźnie ludowej swego wysiłku. Jeszcze energiczniej podnośmy naszą technikę, nasze budownictwo, wzmacniamy wytrzymałość naszej pracy, polepszamy jej organizację, rozwijamy współzawodnictwo socjalistyczne!

Robotnicy i chłopcy — przodownicy pracy ze wszystkich polskich kopalń i hut, fabryk i zakładów! Wszyscy współuczestnicy Czynu 1-Majowego! Racjonalizatorzy produkcji i pionierzy nowej techniki! Pracownicy nauki i kultury, nauczyciele, artyści, pisarze, inżynierowie, pracownicy zdrowia i administracji państwowej! Oficerowie i żołnierze! Kobiety i młodzi przodownicy pracy i nauki!

W dniu 1-Majowym podźwignijcie Was i wyrażajcie Wam gorące uznaje za ofiarną, wyjątkową i twórczą pracę Polaków! Wszyscy przyłączcie się do wielkiego 1-Majowego pochodu! Wszyscy przyłączcie się do wielkiego 1-Majowego pochodu! Wszyscy przyłączcie się do wielkiego 1-Majowego pochodu!

Wzwyż podnieśmy nasze bojowe sztandary! Niech żyje solidarność mas pracujących całego świata w walce o pokój, demokrację i socjalizm! (Okrzyki: niech żyje! i długotrwałe okłaski). Skupiamy się w szeregach Frontu Narodowego!

Niech się święci 1 Maja!

Niech żyje nasza umiłowana ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa! (Długotrwałe okłaski i okrzyki. Zabrani skandując: Bierut! Bierut!)

Ponad 750 tysięcy mieszkańców Łodzi i województwa uczestniczyło w pochodach

Okolo 300 tysięcy ludzi pracy w Łodzi i przeszło 450 tysięcy w województwie łódzkim uczestniczyło wczoraj w radosnym pochodzie 1-Majowym, manifestując swe uczucia miłości dla Ludowej Ojczyzny oraz nieugiętą wolę walki o pełną realizację zadań Planu 6-letniego, o utrwalenie pokoju. Dziesiątki tysięcy robotników i robotniczek, techników, brygadistów, majstrów, inżynierów, włóknarzy, metalowców, pracowników przemysłu budowlanego, pracujących chłopów, kobiet, mężczyzn i młodzieży — wzięło udział w pochodzie, czcząc w ten sposób święto mas pracujących całego świata.

Po jakże pracowitym, ostatnim dniu kwietnia, wstał nad Łodzią piękny w swej słonecznej krasie ranek pierwszomajowy. W przeddzień we wszystkich zakładach wrzała szczególnie wyjątkowa praca. Podliczano miesięczne wyniki. Załogi, które przed terminem zrealizowały przypadające na nie zadania, a takich było bardzo wiele, z niesłabnącą energią walczyły o to, aby dać jak największą dodatkową produkcję.

1 Maja 1953 roku, — 1 Maja czwartego roku Planu 6-letniego. Po raz dziewiąty klasa robotnicza, masy pracujące naszego miasta obchodzą swe święto w wolnej, niepodległej ojczyźnie.

Tłumy mieszkańców Łodzi ciągnęły ulicami w kierunku swoich zakładów pracy, do wyznaczonych miejsc zbiórek. Na ul. Ogrodowej gromadziły się pracownicy ZPB im. Marchlewskiego. Tworzą się zwały grup zespołów i oddziałów, a potem całe kolumny. To samo dzieje się w ZPB im. Stalina, ZPB im. Dzierżyńskiego, ZPB im. Waryńskiego, ZPB im. Armii Ludowej i we wszystkich innych zakładach pracy. Ludzie są roześmiani i uradowani.

Powodów do radości niemało. Dwie podstawowe gałęzie naszego przemysłu włókienniczego — przemysł bawełniany i wełniany, po sukcesach uzyskanych w pierwszym kwartale również i zadania planu kwietniowego, zadania znacznie zwiększone, zrealizowały z nadwyżką. Wykonane i przekroczone zostały zobowiązania długookresowe i podjęte dodatkowo do uczczenia 1 Maja.

Wypełniły się niezliczonymi tłumami ulice. Na ul. Piotrkowskiej od ul. Stalina w kierunku Placu Niepodległości morze głów, transparentów, flag i portretów. Czerwone, białe i niebieskie morze, po przetykane ZMP-owskimi koszulami i barwnymi dresami sportowców. Jeszcze kwadrans, jeszcze 10 minut do rozpoczęcia uroczystego pochodu pierwszomajowego, pochodu wesela i radości.

W ciszy i skupieniu uczestnicy pochodu wysłuchali przemówienia towarzysza Bieruta

Godzina 10. Rozpoczęła się transmisja przemówienia tow. Bieruta, manifestując swe uczucia miłości dla Ludowej Ojczyzny oraz nieugiętą wolę walki o pełną realizację zadań Planu 6-letniego, o utrwalenie pokoju. Dziesiątki tysięcy robotników i robotniczek, techników, brygadistów, majstrów, inżynierów, włóknarzy, metalowców, pracowników przemysłu budowlanego, pracujących chłopów, kobiet, mężczyzn i młodzieży — wzięło udział w pochodzie, czcząc w ten sposób święto mas pracujących całego świata.

Wysłuchani w głos ukołowanego nauczyciela, przyjacielu i przywódcy stoją w ciszy i skupieniu dziesiątki tysięcy ludzi. Przemówienie skończone. Załogi sąsiadują się tłumy. Rusza pochód 1-Majowy. Wysoko ponad głowy zgromadzonych wzniosły się czerwone sztandary.

Wspaniały pochód ruszył przez miasto

Idą poczty sztandarowe. Tuż za nimi przedstawiciele partii, rad narodowych, związków zawodowych i organizacji masowych. A więc i sekretarz KŁ PZPR tow. Jabłoński, sekretarz KŁ PZPR, przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi, tow. Olasek. Idą członkowie Łódzkiego Komitetu Pierwszomajowego oraz grupa najbardziej zasłużonych przodowników pracy.

Wśród zebranych wzdłuż ulicy rozlegały się okrzyki i okłaski. Wypełnia się trybuna honorowa przed Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi.

Załoga ZPB im. Marchlewskiego — na czele

Teraz wśród nie milknących okłasków i okrzyków na cześć przodowników pracy idzie czołówka pochodu — załoga ZPB im. Marchlewskiego. W walce o plan wysunęli się na pierwsze miejsce, zdobyli sobie miejsce na czele pochodu pierwszomajowego.

Maszerują członkowie kół sportowych ZPB im. Marchlewskiego. (Dokończenie na str. 3)

Na mecie w Brnie:

- 1) Eloot (Belgia) 4:24:26
- 2) Maitland (Anglia) 4:25:37
- 3) Pedersen (Dania) 4:25:38
- 4) Hadasik (Polska) 4:25:39

...ale pozostali nasi kolarze sorawili przykra niespodziankę

Polska drużynowo dopiero na 12 miejscu.

Sprawozdanie z I etapu w relacji naszego wysłannika — red. Stefana Marskiego.
— patrz str. 4

Zwycięska załoga ZPB im. Marchlewskiego kroczyła w czołówce pochodu.

Pod sztandarami pokoju i socjalizmu zjednoczona we Froncie Narodowym manifestowała Czerwona Łódź

(Dokończenie ze str. 1)

wskiego w kostiumach i dresach. Nad nimi transparent: — Młodzież w pierwszych szeregach walcząca o wykonanie Planu 6-letniego. Idą ZMP-owcy, dziewczęta i chłopcy pod ręką z żołnierzami naszego odrodzonego Wojska Polskiego. A wreszcie dumnie, z transparentami, na których wypisane są wyniki produkcyjne, używane w ubiegłym miesiącu, kroczą załogi przedziału średnioprzedniej tkalni, przedziału odpadkowej, przedziału cienkoprzędnej i wykonawczy.

Zakłady im. Dzierżyńskiego

Jako druga z kolei kroczy w pochodzie załoga ZPB im. F. Dzierżyńskiego, jedna z prowadzących w walce o plan. Maszeruje pod hasłami KCPZPR, a zebrane wzdłuż ulicy Piotrkowskiej tysiące rzesze manifestują gorąco na cześć przodowników pracy, na cześć tych, którym Polska Ludowa w pierwszym rzędzie zawdzięcza swoje wspaniałe osiągnięcia.

Raz po raz padają okrzyki podchwytliwe przez tysiące głosów: — Niech żyje pierwszy Budowniczy Polski Ludowej, towarzyszu Bolesław Bierut! Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza!

Burza oklasków witano kwiat naszej młodzieży sportowców łódzkich

Chwila przerwy i oto ulica zakwita wielobarwną tęczą ubiorów. To rozpoczyna się defilada kolumn sportowców. Otwierają ją mistrzowie sportu — piłkarz Baran, kolarz Gabrych, koszykarz Pawlak, mistrz sportu i mistrz świata — Szyga, torowy mistrz Polski Bek, lekkoatlety — Głazowska i Prywer, siatkarka Zakrzewska i pływacz Boniecki. Pochylają się przed trybuną sztandarzy poszczególnych zespołów sportowych. Idą setki kolarzy, lekkoatletów, bokserów, szermierzów, piłkarzy, idą zrzeczenia sportowe: Włóknarz, Gwardia, Zryw, AZS, Budowlani, Kolejarz, Ogniwo, Spójnia, Stal, Unia.

Nauka Stalina żyje i zwycięża

Jeszcze nie przebrzmiały echa lekich i sprężystych kroków łódzkich sportowców, a już nadciąga pochód młodzieży szkół wyższych. Otwierają go słuchacze Międzywojewódzkiej Szkoły Partyjnej niosące ogromnych rozmiarów portrety Stalina i przywódców KPZR. Załoga niesie ogromny portret ukończonego Nauczyciela narodu polskiego — Bolesława Bieruta. Na czele pochodu przepasani czerwonymi szarfami kroczą przodownicy pracy. 19 tysięcy kilogramów przędzy wykonali dodatkowo na Watach Pierwszomajowych włóknarze ZPB im. Stalina.

Traktory PGR województwa łódzkiego napłynęły warkotem Piotrkowską.

kiej, Akademii Medycznej i innych uczelni. Idą przodownicy pracy i nauki, którzy dają nam przykład, ucząc się z ich postępowej myśli polskiej, kontynuować dzieła najlepszych naszych patriotów: Stasica, Kolałaja, Mickiewicza, Waryńskiego, Dzierżyńskiego i innych.

Wraz z dziennikarzami „Głosu Robotniczego” maszerują korespondenci robotniczo-chłopski — najczulszy barometr opinii publicznej. Im również poświęcono jest żywa rubryka „Głosu Robotniczego” — „Ostrzegajcie”, z demonstracjami przed trybuną honorową. Kulak, brako-

Tysiące robotników ZPB im. Feliksa Dzierżyńskiego kroczyło w pochodzie.

rób, biurokrata i bumelan pod pedzieli piórem korespondenta robotniczo-chłopskiego spotyka się z żywą reakcją zebranych na trasie pochodu.

Sto tysięcy młodzieży w radosnym pochodzie

Nigdy chyba Łódź nie ukazywała tak wyjątkowo swego prawdziwego oblicza jak podczas manifestacji pierwszomajowej. Na ulice miasta wyległa wielotysięczna rzesza młodzieży, napawając każdego z nas dumą i radością. Jakże pięknie zaprezentowała się w pochodzie, jakże inne oblicza. Na mroźno było szukać wśród dzieci baluchich tych młodych i międzywojennych lat twarzy, niszczonych głodem i gruźlicą. Na ulicach Łodzi ukazywała się wczoraj w całej pełni nowa Polska — Polska młodego i szczęśliwego pokolenia.

Młodzież łódzka — ta z fabryk i ta ze szkół wyszła na ulice Łodzi pokazać swój dorobek, wyśpiewać z całej piersi swą radość, tę dającą jej jest życie, uczyć się i pracować w kraju, gdzie prawa młodzieży zagwarantowane są w pięknej Karcie Praw — Konstytucji PRL. Cieszyli się w blasku słonecznego pierwszomajowego dnia, owacyjnymi okrzykami wyrażali swą gotowość obrony niepodległości Ludowej Ojczyzny, wole walki o pokój.

Dumne meldunki zakładów pracy

Nadciąga pochód największych naszych zakładów — ZPB im. Stalina. Mijają w słońcu portrety Stalina i przywódców KPZR. Załoga niesie ogromny portret ukończonego Nauczyciela narodu polskiego — Bolesława Bieruta. Na czele pochodu przepasani czerwonymi szarfami kroczą przodownicy pracy. 19 tysięcy kilogramów przędzy wykonali dodatkowo na Watach Pierwszomajowych włóknarze ZPB im. Stalina.

Nie tylko przemysł bawelniany, ale i odzieżowy łódzki, kolejarze, pocztowcy, metalowcy, dzielnicy i inni mają się czym pochwalić. Krocza dziś wespół z żołnierzami Wojska Polskiego trzymając się za ręce, a ulica rozbrzmiewa nieustannym skandowaniem: „Bierut, Rokossowski, Pokój!”

Nierozzerwany sojusz robotniczo-chłopski

Barwny pochód w łódzkich ulicach. To członkowie spółdzielni produkcyjnej „Nowe Życie” w pow. łódzkim. Piotrkowska huczy od braw i okrzyków na cześć sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Meldują swój piękny dorobek w akcji siewnej robotnicy PGR, spółdzielcy z Ostrowia. Dumnie siedzą na swych „Ursusach” opalone na brąz dziewczęta wiejskie — młode traktorzystki.

Pod sztandarami Frontu Narodowego

Spśród dziesiątków tysięcy szturmów, transparentów i proporców niesionych w pochodzie pierwszomajowym, odbija się to co nowe, co spaja nasz naród w granitową jedność. Transparenty komitetów Frontu Narodowego

Włóknienca Łódź witała święto 1 Maja w godowej szacie. Gdzie nie spojrzeć morze flag i transparentów. Fronty domów przy ulicy Piotrkowskiej szczególnie pięknie udekorowane. Szczęśliwie powiewa lekkiego wiatru czerwone, białe i błękitne drapierze, pominięta chorągiewka Ulice, domy i place złoci słońcem. Pachnie wiosną i zielenią.

Niejedno pierwszomajowe święto pamięta czerwona, włókniencka Łódź. Dobrze pamięta także dni, kiedy na ulicach lała się krew, padły strzały. Na tłumy manifestantów szarżowała konna policja, szły w ruch palki, motopompki i gazy łzawiące. Wyznania zapewnili się najpiękniejsi synami i córkami klasy robotniczej. W tych dniach pierwszomajowych demonstracji niezlomne, czerwone sztandary zawsze powiewały nad miastem, z dziesiątków tysięcy piersi niosła się pieśń: „Boj to będzie ostatni”. Nie nie złamali i nie nie mogli złamać woli milionów budowniczych, woli milionów upatrzonych w zwycięski Kraj Rad, to czerwone sztandary nad Kreml, stamtąd czerpiących siły, natchnienie, przykład i wiarę.

Z dziesiątka fabrycznego ZPB im. Marchlewskiego dobiegają dźwięki muzyki. Do wymarszu pozostała jeszcze prawie godzina. Młodzież ZMP utworzyła wielkie koło, wzięła się za ręce, tańczy i śpiewa. Radosny to dzień. Spojrzenia zgromadzonych na ten dzień błądzą ku umieszczonej na szczycie przedziału średnioprzedniej olbrzymiej, czerwonej gwiazdy. Symbol przodujących zakładów. Pragnieniem całej załogi jest teraz nie oddać tej niaziwy nikomu, chęć, aby pozostała ona tutaj, aby mogli również i w następnym roku poprowadzić pochód 1-Majowy, jako ci, którzy produkuje.

Pochód 1-Majowy otwierał obok przedstawicieli partii, Rady Narodowej i związków zawodowych grupę przodowników i przodowniczek. Oni też z trybuny honorowej odbierali defiladę. Najlepsi z najlepszych, najfajniejsi — przykladem swym poruszający innych, za-

byli szczególnie owacyjnie witani. „Niech żyje Front Narodowy w walce o pokój i Plan 6-letni!” — brzmiały nieustannie okrzyki manifestantów.

Piętne „hura” rozbrzmiewa ulicą na widok sprężystości maszerujących oddziałów LPZ, Ligi Lotniczej, Ligi Morskiej, ORMO-wców i ORMO-ówek, stojących na straży socjalistycznej własności.

Mijają godziny. Przechodzą wciąż nowe i nowe szeregi manifestantów. Na tablicach portretów przywódców między narodowego ruchu robotniczego — plomienię Dolores Ibarruri, Maurice Thorez, Togliattiego, Rakosięgo, a kiedy pojawiają się portrety przywódców KPZR, powietrze drga od skandowania i okrzyków na cześć stałobolszewickiego kierownictwa Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Związku ZSR.

Wreszcie kolumny motocyklistów i przepięknie udekorowanych aut — fabryk, produkujących wspaniałe wszystkie tkaniny, obuwie, tożkarki, meble itp.

Około 300 tysięcy osób manifestowało na ulicach Łodzi, wyrażając gotowość utrwalenia sił Polskiej Ludowej oraz wole walki o pokój, socjalizm, o promienne i radosne jutro dla wszystkich ludzi pracy.

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

Chłopi i robotnicy — ramię w ramię szli w pierwszomajowym pochodzie

Pabianice

W pochodzie przed trybuną honorową pierwsza maszeruje załoga Pabianickich ZPB. Na transparentach widnieją meldunki o wykonaniu z nadwyżką planu za I kwartał br. Tkalnia „Centrala” wykonała swój plan w 108,5 proc., a dodatkowa produkcja w ramach zobowiązań pierwszomajowych wynosi 55 tys. metrów tkanin. Tkalnia I wykonała dodatkowo 150,151 metrów tkanin, oddziały 26 i 27 plan za I kwartał wykonały w 108,8 proc., a draparnia w 110 proc.

Transparent niesiony przez załogę Zakładów Chemicznych głosi wykonanie planu kwartalnego w 116,8 proc. Liczny udział w pochodzie wzięli uczniowie pabianickich szkół Publicznych stojąca na chodnikach żywo oklaskiwała młodzież maszerującą razem z żołnierzami w strojach sportowych i ludowych, jak również drużyny kół sportowych.

Pochód zakończyła kolumna 90 motocykli.

Tomaszów

Ulice miasta przybrały odświętny wygląd. W radosnym nastroju spieszyli robotnicy tomaszowskich zakładów pracy na Plac Wojska Polskiego, punkt zborny uczestników pochodu 1-Majowego. Liczne przybyły tutaj również okoliczni chłopi, aby wspólnie z robotnikami święcić 1 Maja. Po wystąpieniu radiowego przemówienia towarzysza Bieruta, bliska 20-tysięczna rzesza ludzka przystąpiła do pochodu, który przy dźwiękach muzyki wyruszył w kierunku Placu Kościuskiego.

W pierwszych szeregach

dumnie kroczy przodownicy pracy tomaszowskich Zakładów Włókien Sztucznych. Radosnie idą robotnicy Mazowieckich Zakładów Przemysłu Włókiennego, którzy, jak czytamy na transparentach, plan produkcji za kwiecień wykonali w 104 proc.

Zgierz

Już o 8.30 na Plac im. 100 Poległych w Zgierzu zgromadził tłumy manifestantów. Po wysłuchaniu radiowego przemówienia towarzysza Bieruta, bliska 20-tysięczna rzesza ludzka przystąpiła do pochodu. W pochodzie wzięli udział robotnicy tomaszowskich Zakładów Włókien Sztucznych, którzy, jak czytamy na transparentach, plan produkcji za kwiecień wykonali w 104 proc.

Na czele pochodu szła załoga ZPB im. 100 Poległych, która plan kwietniowy wykonała w 100,8 proc. oraz robotnicy Zgierskich Zakładów Odzieżowych z dumnym meldunkiem — „Wykonaliśmy zobowiązanie 1-Majowe, przysparzając państwu sumę 356 tys. złotych”.

Aleksandrów

Do Aleksandrowa od wczesnego rana zjeżdżali na umianych zielonych wozach członkowie spółdzielni produkcyjnych oraz chłopcy gospodarstw indywidualnych. Liczne przemówienia towarzysza Bieruta, bliska 20-tysięczna rzesza ludzka przystąpiła do pochodu, który przy dźwiękach muzyki wyruszył w kierunku Placu Kościuskiego.

W pierwszych szeregach

W czołówce pochodu pierwszomajowego w Pabianicach maszerowali przodownicy pracy.

Po wysłuchaniu przemówień ogłoszonych przez przedstawicieli partii, ZSL i ZMP zebrani wyruszyli barwnym pochodem. Pochód otwierały poczty sztandarowe, zaś za nimi kroczyli przodownicy pracy, młodzież, sportowcy itd. Na czele szła załoga zakładu „F” przodująca w AZPP, który plan ostatnich 4 miesięcy wykonał w 109 proc.

Piotrków

W Piotrkowie na placu PDT zebrali się wielotysięczne rzesze robotników, młodzieży szkolnej, członkowie spółdzielni produkcyjnych z powiatu piotrkowskiego, załogi POM i PGR.

Skierzwice

Pochód otworzyły poczty sztandarowe, za nimi szli przodownicy pracy miejscowych zakładów oraz robotnicy Zakładów Przemysłu Drzewnego, posiadający poważne osiągnięcia w produkcji. Idą chłopcy i robotnicy rolni. Transparenty głosiły o wysokich wynikach pracy Instytutu Sadownictwa oraz spółdzielni produkcyjnej w Godzianowie, która tegoroczny plan obowiązkowych dostaw mleka postanowiła wykonać w 500 proc., a plan roczny dostaw żywności w 200 proc.

Sieradz

Na święto 1-Majowe przybyli do Sieradza chłopcy z całego powiatu. Spod Zdunskiej Woli i Warty, POM-owskimi traktorami nadechali spółdzielcy z Opiesina i Małkowa, wozami — chłopcy z gminy Męka. Przybyły także brygady traktorowe z PGR Debołka i z POM w Zapolu. Nastroj panował radosny.

Koło godziny 12 czołowy pochód ruszył ulicami Kościuskiego i Kaliską ku trybunie. 1-Majowy pochód otwierali sportowcy. Za nimi w powodzi transparentów, szturmówek i chorągiewek szły harcerze, ZMP-owcy, uczniowie szkoły ogólnokształcącej, handlowcy i metalowcy. Wśród okrzyków: „Niech żyją przodownicy pracy” nadeszli robotnicy z budowy fabryki. Duma Sieradza — ludzie z wielkiej inwestycji Szesciolatki mogą się pochwycić dużymi osiągnięciami. Wśród nich widzieli przodowników pracy Wronie, Wilczyńskiego, Świątka i innych.

Kutno

Plac 19 Stywnia w Kutnie tonie w czerwieni sztandarów, szturmówek i transparentów. Ramię przy ramieniu idą robotnicy i chłopcy, rzemieślnicy i inżynierowie, zespoleni we wspólną walkę o pokój i Plan 6-letni. Na czele pochodu kroczy młodzież, a następnie kolejarze, wśród nich przodownicy pracy: maszynista Stefan Pacławski, ślusarz Władysław Majda i inni.

Radosnie maszerują robotnicy Fabryki „Kraj”, dumnie, że plan kwartalny wykonali w 109 proc. Realizując zobowiązania 1-Majowe dali ponad plan 175 sieniów. Na czele kolumny idzie znany przodownik pracy Jan Stawowski, który jeszcze w maju ub. roku wykonał przypadające na niego zadania Szesciolatki.

Burza oklasków witała kutnowanie członków spółdzielni produkcyjnych z Nowej Wsi, Golebiewka i Krzesina. Uczestnicy pochodu śpiewają pieśni rewolucyjne, wznoszą okrzyki i skandują hasła na cześć bratniej narodowej radzieckiej, towarzysza Bieruta, na cześć Planu 6-letniego i pokoju.

Gmina Krzyżanów

W pochodzie 1-Majowym, który odbył się w gminie Krzyżanów w pow. kutnowskim uczestniczyło przeszło 1.800 chłopów. W szeregach pochodu kroczyli członkowie 7 miejscowych spółdzielni produkcyjnych. Wznoszono okrzyki na cześć towarzysza Bieruta, na cześć sojuszu robotniczo-chłopskiego, na cześć szybkiej przebudowy wsi polskiej.

Zduńska Wola

W Zduńskiej Woli uroczysta manifestacja 1-Majowa rozpoczęła się od przemówień przedstawicieli partii i organizacji społecznych. Następnie przy dźwiękach 2 orkiestry pochód wyruszył w kierunku Placu Stalina, gdzie znajdowała się trybuna. Poprzedzane przez drużyny sportowe „Włókniarza”, „Stali” i „Gwardii”, przeddefilowały przed trybuną załogi zduńskowolskich zakładów pracy. Udział w manifestacji wzięli też spółdzielcy z Wojsławic. Izabela i Ochraniewa oraz załoga PGR w Krobawku.

Na zakończenie pochodu przeddefilowały traktory z pobliskich spółdzielni produkcyjnych i PGR oraz motocykliści „Kola Sportowego „Włókniarz”.

Ozorków

Ozorków przybrał odświętną szatę. Czerwieni chorągwi i transparentów nadawała miastu uroczysty wygląd. Już od rana tłumy mieszkańców zapelniały ulice. Z pobliskich gromad tłumnie nadeszli chłopcy na wozach udekorowanych zieloną, transparentami i flagami.

Ręstyłymi oklaskami witali mieszkańcy Zgierza uczniów szkół TPD-owskich.

Dzień radości i wesela

Włóknienca Łódź witała święto 1 Maja w godowej szacie. Gdzie nie spojrzeć morze flag i transparentów. Fronty domów przy ulicy Piotrkowskiej szczególnie pięknie udekorowane. Szczęśliwie powiewa lekkiego wiatru czerwone, białe i błękitne drapierze, pominięta chorągiewka Ulice, domy i place złoci słońcem. Pachnie wiosną i zielenią.

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

chcąca ich do stałego wzmaganie wysiłków, do stałego zwiększania produkcji. Stali na trybunie przepasani czerwonymi szarfami — Antoni Górski z Zakładów M-3, wykonujący 224 proc. normy, tkaczka Aurelia Gata z ZPB im. Orlęzi, Zygmunt Gopiński z Pohodniowo-Łódzkiej Zakładów Przemysłu Jedwabniczego, Jadwiga Lachowicz — tkaczka z Zakładu „A” ZPB im. Stalina, Stefan Filipczak — tkacz z

